

פסחים דף קא

אותם בני אדם שקידשו בבית הכנסת.

ר' יוחנן	שמואל	רב	
יצאו	לא יצאו	לא יצאו	ידי יין
יצאו	לא יצאו	יצאו	ידי קידוש

דעת שמואל – קידוש במקום סעודה

גירסה ב' - הני מילי - מבית לבית, אבל מפינה לפינה בחד ביתא - לא.	גירסה א' - הני מילי - מבית לבית, אבל ממקום למקום בחד ביתא - לא.	התלמידים חשבו
אפילו מהגג לעלייה היה מקדש שוב		רב ענן בר תחליפא הסביר

אחרים שפסקו כשמואל:

- רב הונא
- רבה

שיטת ר' יוחנן - אחד שינוי יין ואחד שינוי מקום - אין צריך לברך.
קושי מברייטא: שינוי מקום - צריך לברך, שינוי יין - אין צריך לברך.
 אין פתרון לקושי: תיובתא דרבי יוחנן תיובתא.

צמצום הברייטא: יתיב רב אידי בר אבין קמיה דרב חסדא, ויתיב רב חסדא וקאמר משמיה דרב הונא: הא דאמרת שינוי מקום צריך לברך - לא שנו אלא מבית לבית, אבל ממקום למקום - לא. (גירסה אחרת: מפינה לפינה לא)

חיזוק לצמצום: אמר ליה רב אידי בר אבין: הכי תנינא ליה במתניתא דבי רב הינק, ואמרי ליה: במתניתא דבי בר הינק כוותידך.
קושי: ואלא רב הונא מתניתא קא משמע לך?
תירוץ: רב הונא מתניתא לא שמיע ליה.

גירסת רבינו חננאל

וכי רב הונא מתניתא אתא לאשמעינן?
 אלא כי הא דרב חסדא דאמר שינוי מקום... (ז"א הקושי עומדת במקום ובגלל זה אומרים שרב חסדא אמר משהו אחר בשם רב הונא)

גירסה בגמרא שלנו

רב חסדא מלמד הלכה אחרת בשמו: (ותו, יתיב רב חסדא וקאמר משמיה דנפשיה):

שינוי מקום אין צריך לברך	שינוי מקום צריך לברך	
דברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן	בדברים שאין טעונים ברכה לאחריהן במקומן	ההלכה
לקיבעא קמא הדר		הטעם

דעה אחרת: ורב ששת אמר: אחד זה ואחד זה צריך לברך.

קושי על רב חסדא מברייטא: **מיתיבי: בני חבורה שהיו מסוכיין לשתות, ועקרו רגליהן לצאת לקראת חתן או לקראת כלה, במה דברים אמורים -**

שנהיחו שם זקן או חולה	אבל לא הניחו שם לא זקן ולא חולה
כשהן יוצאין - אין טעונים ברכה למפרע, כשהן חוזרין - אין טעונים ברכה לכתחלה.	כשהן יוצאין - טעונים ברכה למפרע, כשהן חוזרין - טעונים ברכה לכתחלה.

מדקתני עקרו רגליהן - מכלל דבדברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן עסקינן, וטעמא - דהניחו שם זקן או חולה, הוא דכשהן יוצאין אין טעונים ברכה למפרע, וכשהן חוזרין אין טעונים ברכה לכתחלה. אבל לא הניחו שם זקן או חולה - כשהן יוצאין טעונים ברכה למפרע, וכשהן חוזרין - טעונים ברכה לכתחלה. קשיא לרב חסדא!